

Column Klassiek&zo

Waar waren de Nederlandse zangers in Den Bosch?

Peter van der Lint

schrijft over klassieke muziek

16 oktober 2026

Vorige week zaterdag zong de Amerikaanse mezzosopraan Lea Shaw in Den Bosch meer dan 20.000 euro aan prijzengeld bij elkaar. Op de International Vocal Competition (IVC) won ze naast de Grand Prix 's-Hertogenbosch ook de prijzen van publiek en pers, en de prijs voor de beste vertolking van het verplichte opdrachtwerk. Ik mocht voor *Trouw* in de persjury plaatsnemen, en ik heb in al die jaren niet meegemaakt dat we er zo snel uit waren.

Dit jaar moesten de acht finalisten zich bewijzen met zowel een opera- als een oratoriumaria. Dat dat twee heel verschillende disciplines zijn, wist niet elke zanger deze avond duidelijk te maken. Shaw kon dat wel heel goed. Ze ontroerde meteen met de ingetogen aria *As with rosy steps the morn* uit Händels oratorium *Theodora*. Om na de pauze uitbundig uit te pakken met de slotaria uit Rossini's *La Cenerentola* (Assepoester). Shaw stak met kop en schouders boven de anderen uit, en eerlijk gezegd was het algehele niveau dit jaar maar zozo.

Te Angelsaksisch

In de marge van het concours was er bovendien gemor over het feit dat er dit jaar geen enkele Nederlandse zanger tot de finale was doorgedrongen. Deze criticasters vonden dat het concours sowieso te Angelsaksisch is geworden sinds de Britse countertenor Andrew Watts er directeur is. In de hoofdjury zat dit jaar geen enkele Nederlandse zanger of coach, in de voorrondes trad geen enkele Nederlandse pianist als begeleider op. Da's inderdaad best vreemd. Sommigen zien zang- of muziekconcoursen als noodzakelijk kwaad. Je carrière kan bij winst inderdaad een vlucht nemen, de vele eerdere winnaars in Den Bosch – sommigen werden wereldberoemd – bewijzen het. En toch kun je als zanger een bijzondere carrière hebben zonder dat je in Den Bosch hoge ogen gooit.

Katharine Dain is altijd op zoek naar bijzonder repertoire

Neem nou de Amerikaans-Nederlandse sopraan Katharine Dain, wonend in Rotterdam. Ze deed in 2010 mee aan het IVC, maar en verblufte in 2021 met haar cd rondom liederen van Messiaen. Ze kreeg daarvoor een Edison Klassiek voor beste debuut. Dain is altijd op zoek naar bijzonder repertoire. En dankzij pianist Reinild Mees dook ze nu in de liederen van de Oostenrijkse componist Joseph Marx (1882-1964). Mees ontsloot met haar Stichting 20ste-eeuwse Lied al veel totaal onbekend lied-repertoire.

En nu dus dat van Marx, van wie zo'n 150 liederen overgeleverd zijn. Vele daarvan zijn nooit uitgegeven, en de Joseph Marx Gesellschaft in Wenen hielp Mees met het onderzoek en de transcriptie van de manuscripten. Donderdag werd de eerste dubbel-cd met 51 Marx-liederen gepresenteerd in de Amsterdamse Amstelkerk. Katharine Dain en tenor Mitch Raemaekers vullen elk een cd. In de Amstelkerk hoorde een select gezelschap elf live-uitvoeringen, de meeste van Dain omdat Raemaekers helaas herstellende was van een keelontsteking.

Magnifiek

Wat een prachtige muziek, waarvoor Marx gedichten gebruikte van tijdgenoten als Hesse, Dehmel en Wildgans. Donderdag werd het kleine recital magnifiek besloten met *Hat dich die Liebe berührt* op een gedicht van Paul Heyse. Op de dubbel-cd is dit lied juist de openingstrack. Goed gekozen, want zo horen we Mees en Dain meteen in topvorm. Het woord *strahlend* in de slotzin werd donderdag door Dain met stralende stem de kerk ingeslingerd. Mees heeft weer een topproject gerealiseerd met twee fantastische zangers van bij ons. Ze zijn er dus wel. Want ook de mij nog onbekende Raemaekers is een verrassende aanwinst.